RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.955 van 25 april 2002
in de zaak A. 72.647/VII-15.054.

In zake : René VANDERLOCHT,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat A. CLABOTS,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat René VANDERLOCHT op 27 december 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van 21 oktober 1996 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling waarbij zijn beroep tegen het besluit van 18 april 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende onder meer de weigering van de vergunning door uitbreiding met 8.718 stuks pluimvee tot een totaal van 47.000 stuks, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 66.102 van 29 april 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure van de verzoeker;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. LOIX die, loco advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat E. NICOLAI die, loco advocaat A. CLABOTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de basisvergunning waarop de geweigerde uitbreiding betrekking heeft, is verstreken op 12 augustus 2000;

Overwegende dat artikel 30, § 5, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem 1) bepaalt dat de vergunning voor de verandering van een inrichting wordt verleend voor een bepaalde duur waarvan de einddatum deze van de lopende vergunning niet mag overschrijden; dat dit betekent dat de gevraagde uitbreiding slechts tot 12 augustus 2000 kon worden verleend;

Overwegende dat de verzoeker in zijn laatste memorie met betrekking tot zijn actueel belang stelt wat volgt:

> "(...)
> De gebeurlijke vaststelling door Uw Raad dat de uitbreiding van de milieuvergunning door het Vlaams Gewest ten onrechte aan verzoeker werd

geweigerd, zou alleszins moreel een belangrijke betekenis hebben voor verzoeker. Ook een moreel belang, is ongetwijfeld een belang ! Dit moreel belang blijft alleszins actueel. Dit moreel belang blijft zeker actueel nu er precies hierover een correctionele procedure loopt tegen verzoeker. De gebeurlijke vaststelling door Uw Raad dat de vergunning onwettig zou zijn geweigerd zou aldus voor verzoeker van grote betekenis zijn.

Ook de gebeurlijke vaststelling van een onwettigheid door Uw Raad, erga omnes, is een belangrijk element voor het desgevallend kunnen bekomen van een schadevergoeding wegens het verlies van een kans. Ook hierin is alleszins nog een actueel financieel belang gelegen van de verzoekende partij.

Tenslotte is het ook met betrekking tot de procedurekosten van belang of de vordering van verzoeker gegrond is. Alleszins kan het gedeeltelijk verlies aan belang niet aan verzoekende partij verweten worden, zodat het geheel onredelijk zou zijn indien de procedurekosten ten laste van deze laatste gelegd zouden worden";

Overwegende dat een belang dat erin bestaat de bestreden weigeringsbeslissing bij arrest onwettig te horen verklaren, om vervolgens, op grond van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak, een correctionele procedure richting te geven of een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter beter te kunnen ondersteunen geen belang is dat is verbonden aan de nietigverklaring en derhalve aan het doen verdwijnen van de bestreden akte uit de rechtsorde, maar een belang dat er uitsluitend in bestaat een middel gegrond te horen verklaren; dat een dusdanig belang een onrechtstreeks belang is; dat een onrechtstreeks belang niet volstaat om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te stellen; dat het beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat kan worden ingegaan op verzoekers vraag om de kosten van het beroep niet te zijnen laste te leggen, nu het teloorgaan van zijn belang niet aan hemzelf te wijten is en zijn beroep initieel niet kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond werd bevonden,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig april tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**